

589.

**Rozporządzenie
Ministra Spraw Wojskowych**

z dnia 18 czerwca 1928 r.

wydane w porozumieniu z Ministrami: Sprawiedliwości i Skarbu, w sprawie wykonania ustawy z dnia 2 kwietnia 1925 r. o potrąceniach z uposażenia osób wojskowych.

Na zasadzie art. 13 ustawy z dnia 2 kwietnia 1925 r. o potrąceniach z uposażenia osób wojskowych (Dz. U. R. P. Nr. 45, poz. 312) zarządza się co następuje:

§ 1. Potrącenia przewidziane w ustawie z dnia 2 kwietnia 1925 r. o potrąceniach z uposażenia osób wojskowych (Dz. U. R. P. Nr. 45, poz. 312) mogą być skutecznie wykonane tylko z uposażenia wypłacanego oficerom i zawodowym szeregowym.

Mają one na celu zaspokojenie płatnych wierzytelności Skarbu Państwa, względnie osób trzecich z uposażenia, wypłacanego tym osobom na zasadzie art. 3, ostatniego ustępu art. 4 i art. 118 ustawy z dnia 9 października 1923 r. o uposażeniu funkcjonarjuszów państwowych i wojska (Dz. U. R. P. Nr. 116, poz. 924) przy uwzględnieniu art. 8 i 12 ustawy z dnia 18 grudnia 1926 r. o uzupełnieniu prowizorium budżetowego na czas od 1 października do 31 grudnia 1926 r. i o prowizorium budżetowym na czas od 1 stycznia do 31 marca 1927 r. (Dz. U. R. P. Nr. 125, poz. 725) oraz art. 1 i 3 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 23 stycznia 1928 r. w sprawie podwyższenia uposażenia wojskowych zawodowych i oficerów rezerwy, zatrzymanych w służbie czynnej (Dz. U. R. P. Nr. 7, poz. 42) — po odliczeniu z tego uposażenia kwoty potrąconej tytułem opłaty emerytalnej i podatku.

§ 2. Potrącenia skutecznie płatnik, wypłacający uposażenie dłużnikowi (osobie wojskowej, której dotyczy potrącenie) na zasadzie doręczonego mu przez dowódcę (komendanta) jednostki administracyjnej, wezwania władzy lub urzędu o skutecz-

nianie potrąceń, do którego dołączonym zostaje opis prawomocnego zarządzenia właściwej władzy administracyjnej wojskowej lub cywilnej.

Dla dokonania potrąceń na zasadzie orzeczeń sądowych, należy doręczyć stosownie do obowiązujących w tej mierze ustawowych przepisów, uchwałę egzekucyjną (w b. dzielnicy austriackiej dozwoleń egzekucyjny — w b. dzielnicy rosyjskiej nakaz egzekucyjny i tytuł wykonawczy — w b. dzielnicy niemieckiej uchwałę), którą dowódca (komendant) jednostki administracyjnej przesyła płatnikowi celem wykonania.

Dzień doręczenia wezwania o uskutecznienie potrąceń względnie uchwały egzekucyjnej, powinien płatnik oznaczyć na wezwaniu (uchwale egzekucyjnej) przy wyciśnięciu pieczęci urzędowej.

§ 3. Płatnik uskutecznia potrącenia w ten sposób, iż do czasu całkowitego zaspokojenia wierzytelności, potrąca dłużnikowi z uposażenia na poczet kwoty, mającej być od niego ściągnięta, odpowiednie kwoty w granicach procentów, określonych w art. 3 ustawy z dnia 2 kwietnia 1925 r. o potrąceniach z uposażenia osób wojskowych (Dz. U. R. P. Nr. 45, poz. 312).

Pierwsze potrącenie następuje przy najbliższej wypłacie uposażenia, po dniu doręczenia płatnikowi wezwania o uskutecznienie potrąceń, względnie uchwały egzekucyjnej, — następne potrącenia uskutecznia płatnik bez wezwania, w odstępach miesięcznych, przy każdorazowej wypłacie uposażenia.

§ 4. Co do porządku zaspokojenia wierzytelności, w wypadku zbiegu potrąceń, obowiązują następujące postanowienia:

1) o pierwszeństwie w zaspokojeniu wierzytelności, rozstrzyga termin doręczenia płatnikowi wezwania władzy lub urzędu o uskutecznieniu potrąceń, względnie uchwały egzekucyjnej,

2) raz rozpoczęte potrącenie nie ulega przerwaniu ani zawieszeniu do czasu zaspokojenia wierzytelności, na poczet której następują potrącenia — z wyjątkiem wypadków, przewidzianych w art. 7 ustawy z dnia 2 kwietnia 1925 r. o potrąceniach z uposażenia osób wojskowych (Dz. U. R. P. Nr. 45, poz. 312),

3) do czasu rozpoczęcia potrąceń na poczet wierzytelności z tytułu orzeczeń sądowych lub zarządzeń właściwych administracyjnych władz wojskowych i cywilnych — płatne wierzytelności Skarbu Państwa mają pierwszeństwo przed innymi, bez względu na termin doręczenia płatnikowi wezwania o uskutecznienie potrąceń, względnie uchwały egzekucyjnej,

4) płatne wierzytelności, oparte na obowiązku alimentacji, mają równe pierwszeństwo z wierzytelnościami Skarbu Państwa,

5) w wypadku, gdy uskuteczniane potrącenia nie osiągną dopuszczalnej granicy potrąceń, przewidzianych w punktach a), b), c) art. 3 ustawy z dnia 2 kwietnia 1925 r. o potrąceniach z uposażenia osób wojskowych (Dz. U. R. P. Nr. 45, poz. 312) uzyskuje następna w kolejności wierzytelność zaspokojenie w pozostałych wolnych granicach.

§ 5. Niezależnie od potrąceń uskutecznianych na zasadzie orzeczeń sądowych, lub też zarządzeń władz administracyjnych (cywilnych lub wojskowych) może płatnik na wezwanie dowódcy (komendanta) jednostki administracyjnej uskutecznić potrącenia do wysokości 20% uposażenia (pkt. d) art. 3 ustawy z dnia 2 kwietnia 1925 r. o potrąceniach z uposażenia osób wojskowych — (Dz. U. R. P. Nr. 45, poz. 312) celem zabezpieczenia roszczeń instytucji kredytowych, opartych na dobrowolnym obciążeniu uposażenia przez oficera, względnie zawodowego szeregowego, z tytułu zaciągniętej pożyczki, o ile wykazaniem zostanie:

- a) że pożyczka została zaciągnięta w instytucji kredytowej przez oficera, względnie zawodowego szeregowego, za wiedzą i zgodą przełożonego,
- b) że dłużnik dobrowolnie zezwała, by płatnik dokonywał potrąceń z jego uposażenia, celem zaspokojenia tej wierzytelności.

Udowodnienie powyższych okoliczności ciąży na wierzycielu (instytucji kredytowej), który okoliczności powyższe powinien dowodnie wykazać, a to co do zgody przełożonej władzy, pismem oryginalnym tej władzy, zaopatrzonem podpisem przełożonego i okrągłą pieczęcią, zaś w przedmiocie oświadczenia dłużnika co do dobrowolnego zezwolenia na potrącenie — pismem opatrzonem uwierzytelnionym podpisem dłużnika.

Autentyczność podpisu dłużnika może stwierdzić sąd, notariusz, albo przełożona władza dłużnika.

§ 6. Wezwanie o uskutecznienie potrąceń na zasadzie dobrowolnego obciążenia uposażenia, kieruje do dowódcy (komendanta) jednostki administracyjnej, przełożony dłużnika, przy wskazaniu w wezwaniu sumy, mającej być potrącaną z uposażenia, obliczonej cyfrowo lub procentowo w stosunku do uposażenia, oraz przy załączeniu do wezwania oryginalnego, bądź w uwierzytelnionym odpisie aktu, stwierdzającego fakt zaciągnięcia pożyczki.

§ 7. Przełożony oficera lub zawodowego szeregowego może zarządzić uskutecznianie potrąceń do wysokości 3% uposażenia, celem zaspokojenia wierzytelności, należących do innego rodzaju zobowiązań, niż pożyczki i na rzecz innych wierzycieli niż instytucje kredytowe, o ile dłużnik zgadza się na tego rodzaju obciążenie uposażenia.

§ 8. Płatnikowi nie wolno uskutecznić dalszych dobrowolnych potrąceń, chociażby dłużnik wyraził na to swoją zgodę — o ile uposażenie dłużnika już jest obciążone 3% potrąceniem z mocy dobrowolnego obciążenia, przeprowadzonego w sposób przewidziany w § 7 rozporządzenia.

§ 9. Płatnik jest obowiązany uskutecznić potrącenia w wysokości określonej w wezwaniu o uskutecznianie potrąceń względnie w uchwale egzekucyjnej.

O ile jednak nie określono w jakiej wysokości należy uskutecznić potrącenia, — bądź też określono je w wysokości wyższej, niż to przewiduje ustawa z dnia 2 kwietnia 1925 r. o potrąceniach

z uposażenia osób wojskowych (Dz. U. R. P. Nr. 45, poz. 312) — natenczas płatnik skutecznie potrącenia w wysokości maksymalnej, określonej rzeczoną ustawą, o ile suma mająca być ściągniętą nie jest niższą.

§ 10. Kwotę uzyskaną na zasadzie potrącenia z uposażenia, przekazuje płatnik osobie wskazanej w wezwaniu o uskutecznienie potrąceń, względnie w uchwale egzekucyjnej.

Gdy jednak nie wskazano osoby, upoważnionej do odbioru kwoty uzyskanej z potrącenia, płatnik zawiadamia o dokonaniem potrąceniu wierzyciela, oraz sąd, względnie władzę administracyjną (przełożonego), zależnie od tego, na zasadzie jakiego tytułu skutecznie się potrącenia.

Przekazanie kwoty uzyskanej z potrącenia nastąpi stosownie do wskazówek ze strony sądu lub władzy administracyjnej (przełożonego) — a w razie przekazania wierzycielowi należności w miejsce zapłaty, stosownie do wskazówek, udzielonych przez wierzyciela.

§ 11. Potrącenia z uposażenia ustają z chwilą całkowitego zaspokojenia wierzytelności — w razie śmierci dłużnika — oraz z chwilą zwolnienia dłużnika z czynnej służby wojskowej.

W ostatnich dwóch wypadkach płatnik zawiadamia o tem sąd egzekucyjny, względnie władzę administracyjną (przełożonego), zależnie od tego, na zasadzie jakiego tytułu skutecznie się potrącenia.

Poza temi wypadkami płatnik może zaniechać uskuteczniania potrąceń tylko na polecenie sądu lub władzy administracyjnej (przełożonego), która zarządziła potrącenia, lub wreszcie na wniosek wierzyciela, któremu przekazano należność w miejsce zapłaty.

§ 12. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Spraw Wojskowych: *J. Piłsudski*

Minister Sprawiedliwości: *A. Meysztowicz*

Minister Skarbu: *G. Czechowicz*